

РЕШЕНИЕ

№ 104

гр. Бургас, 19.12.2022 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АПЕЛАТИВЕН СЪД – БУРГАС в публично заседание на пети декември през две хиляди двадесет и втора година в следния състав:

Председател: Светла М. Цолова

Членове: Даниел Н. Марков
Гергана Ж. Кондова

при участието на секретаря Елена П. Георгиева
в присъствието на прокурора К. Ил. С.
като разгледа докладваното от Даниел Н. Марков Наказателно дело за възобновяване № 20222000600231 по описа за 2022 година

Производството е по реда на чл. 424, ал. 1, вр. чл. 422, ал. 1, т. 5 от НПК и е образувано след като с решение № 113/02.11.2022 година, постановено по н.д. №493/2022 година на ВКС, III н.о., е оставено без уважение искането на осъдения С. К. Г. за възобновяване на основание чл. 423, ал. 1 от НПК на наказателното производство по НОХД № 4/2019 година по описа на Районен съд - Несебър и искането изпратено на Апелативен съд-Бургас за преценка и произнасяне по заявените в него оплаквания, относими към основанията за възобновяване по чл. 422, ал. 1, т. 5 от НПК.

Доколкото съдебната фаза е протекла без личното участие на осъденото лице, основното оплакване в депозираното от него искане за възобновяване е било свързано с основанията по чл. 423 от НПК и е било предмет на разглеждане в образуваното н.д. №493/2022 година на ВКС, III н.о. Поради това и при безспорно установеното знание за образуваното и водено срещу него наказателно производство, единствените ангажирани от осъдения аргументи са свързани с призоваването му и доколкото касаят проведената процедура по чл. 269, ал. 3 от НПК, следва да бъдат обсъдени от настоящия състав в аспекта на чл. 348, ал. 1, т. 2 от НПК.

В съдебно заседание пред Апелативен съд –Бургас, искателят С. Г. се явява лично и със служебно назначения му защитник адв.К.К. от АК-Бургас, като и двамата поддържат искането за възобновяване на наказателното дело.

Служебният защитник в защитната си реч развива доводи за явна несправедливост на наказанието от две години и шест месеца лишаване от свобода, както и за нарушено според него право на защита, защото постановената присъда не била обжалвана от участвалия в досъдебното и първоинстанционно дело служебен защитник. Счита, че едновременно с възобновяването на наказателното производство по НОХД №4/2019 год. на Районен съд-Несебър, следва да бъде възобновено и ЧНД №1779/2019 г. по описа на същия съд, приключило с определяне на общо наказание на осъдения по влезли в сила присъди, сред които тази, предмет на настоящото производство. Моли наказателното производство по НОХД №4/2019 год. на Районен съд-Несебър да бъде възобновено и изменена присъдата, като бъде намален срока на наказанието лишаване от свобода на две години.

Осъденият поддържа доводите на защитника си и заявява, че желае възобновяване на делото, за да постигне споразумение с прокурора. Алтернативно, моли да ми бъде намалено наказанието му.

Представителят на БАП дава заключение, че искането е неоснователно, тъй като изводите за виновността на подсъдимия в осъществяването на престъпленията по чл.343б, ал. 1, чл. 345, ал. 1 и по чл. 343в, ал 2 от НК, за които е осъден, са направени при обективно, всестранно и пълно изследване от НРС на всички обстоятелства по делото, а наложените за тях наказания са справедливи и съответни на обществената опасност на деянията и дееца.

Бургаският апелативен съд, след като обсъди доводите на страните и извърши проверка за наличието на основанията за възобновяване, намери за установено следното:

Искането за възобновяване е процесуално допустимо. Същото е подадено от процесуално легитимирано лице. Предмет на искането е акт от кръга на посочените в чл. 419, ал. 1 НПК - присъда № 81 от 19.11.2019г., постановена по НОХД №4/2019 година на Районен съд-Несебър. Искането е подадено на 12.05.2022 година и е в срока по чл. 421, ал. 3 от НПК, предвид обстоятелството, че фактическото предаване на осъдения на българските власти е осъществено на 21.12.2021г.

Разгледано по същество искането е неоснователно.

С горната присъда Несебърският районен съд е признал подсъдимия С. К. Г. за виновен в това, че на 15.06.2018г. в к.к.Слънчев бряг, общ.Несебър, управлявал моторно превозно средство-лек автомобил „Фолксваген Голф“ с номер на рама – *****, с концентрация на алкохол в кръвта над 0,5 на хиляда – 2,33на хиляда, установено по надлежния ред, след като е осъден с протоколно определение от одобрено споразумение по НОХД№ 233/2003г. по описа на РС- Айтос за деяние по чл.343б, ал.1 от НК, поради което и на основание чл. 343б, ал. 2, вр. чл. 54 от НК го осъдил на две години и шест месеца лишаване от свобода, при първоначален строг режим на изтърпяване, както и на глоба от 1000лв.

С присъдата подсъдимият е признат за виновен, че по същото време и на същото място при управление на лек автомобил „Фолксваген Голф“ с номер на рама – *****, си служил с контролни знаци- два броя регистрационни табели с рег.№*****, издадени за друго МПС – лек автомобил „Опел Вектра“, с номер на рама *****, поради което и на основание чл.345, ал.1,пр.1, вр.чл.54 от НК го осъдил на осем месеца лишаване от свобода, при първоначален строг режим на изтърпяване.

Със същата присъда подс. С. Г. е признат за виновен, че по същото време и на същото място управлявал лек автомобил „Фолксваген Голф“ с номер на рама – *****, без съответното свидетелство за управление на МПС, в едногодишен срок от наказването му по административен ред за същото деяние с НП№17-0304-001026/11.05.2017г., влязло в сила на 24.17.2017г., поради което и на основание чл.343в, ал.2, вр. чл. 54 НК го осъдил на две години лишаване от свобода, при първоначален строг режим на изтърпяване и на глоба от 900лв.

НРС е наложил на основание чл.23, ал.1 от НК едно общо наказание на подсъдимия в размера на най-тежкото между така определените му в размер на две години и шест месеца лишаване от свобода, при първоначален строг режим на изтърпяване, към което е присъединил наказанието глоба от 1000лв.

С присъдата съдът се е произнесъл по веществените доказателства и е възложил на подсъдимия направените по делото разноси.

Присъдата е произнесена в отсъствие на подсъдимия и при участието на назначения по чл. 94, ал. 1 т. 9 от НПК служебен защитник.

Доводът, че съдът е допуснал процесуално нарушение по чл. 348, ал. 1 т. 2 от НПК е неоснователен.

Досъдебното производство е започнало на 15.06.2018г. На 20.09.2018 г. на С. Г. е било предявено постановление за привличането му в качеството на обвиняем за извършени на 15.06.2018г. в к.к.Слънчев бряг , общ.Несебър три престъпления - по чл.343б, ал.2 от НК, по чл.345, ал.1 от НК и по чл. 343в, ал. 2 от НК и за определяне на мярка за неотклонение подписка. Това действие е извършено с личното му участие и с участие на назначения му на основание чл.94, ал.3, вр.ал.1,т.9 от НПК служебен защитник в лицето на адв.Петя Арnaudова от АК-Бургас. Подсъдимият се е задължил да не променя местоживеенето си и да се явява при призоваване –л.27-л.28 от досъд.п. На досъдебното производство той е посочил адрес за призоваване с.Мъглен, общ.Айтос. На същата дата е проведен и разпит на осъдения, който е заявил, че разбира обвинението и няма да дава обяснения. Изрично е заявил, че не желае лично на него да му бъдат предявени материалите по разследването. Служебният му защитник е поискал да не бъде призоваван подзащитния й, като материалите бъдат предявени само на нея. На 04.10.2018г. разследването е било предявено на служебния защитник.

Обвинителният акт е внесен в съда на 03.01.2019 г., а делото насрочено за 08.02.2019г., като подс. С. Г. е бил призован на адреса, посочен в приложението към обвинителния акт. Първата призовка за подс. Г. е била върната в цялост с отбелязване от кмета на с.Мъглен, че С. Г. не е намерен в селото и по информация на съседи и познати, той е в чужбина. Това е наложило предприемане на действия по установяване на местонахождението му.

Преди началото на проведеното пред НРС открито съдебно заседание са изискани справки, от които е било видно, че осъденият не се намира в затворите и следствените арести, последният му трудов договор е прекратен на 08.10.2018г., а последното му излизане от Република България е на 13.10.2018 г. без информация за последващо завръщане в страната. В съдебното заседание на 08.02.2019г. подсъдимият не се е явил, но е присъствал неговия защитник. В това заседание съдът е докладвал получената от справките информация и по искане на прокурора е заменил взетата на подсъдимия мярка за неотклонение подписка с по-тежка – задържане под

стража, постановил е принудителното му довеждане за следващото съдебно заседание и общодържавното му издирване.

В съдебното заседание на 24.04.2019г. подсъдимият и служебно ангажирания по друго дело негов защитник не са се явили, а делото е отложено за 12.06.2019г., когато в присъствието на служебния защитник и след докладване на негативния резултат от проведените издирвателни мероприятия на местно и общодържавно ниво, съдът е приел, че се налице предпоставките на чл.269, ал.3, т.1 и т.2 от НПК, тъй като подсъдимият е променил адреса, без да уведоми съответния орган и въпреки проведените издирвателни мероприятия местоживеенето му не е установено. Приел е също така, че отсъствието му няма да попречи на разкриване на обективната истина.

Преценката на НРС е правилна.Тя е съобразена с разпоредба на чл.269, ал.1 от НПК, която позволява при обвинение, което не е тежко по смисъла на закона, делото да се разгледа в отсъствие на подсъдимото лице. Съобразена е и с наличието на обстоятелствата, изисквани по чл.269, ал.3, т.т.1,2 от същия кодекс - лицето да не може да се призове, тъй като не е намерено на адреса или е променил последния без да уведоми съответните органи и местоживеенето му в страната не е известно и след щателно издирване не е установено. Няма спор, че подсъдимият не е бил намерен на адреса за призоваването му, който е посочен от него и който съответства на адресната му регистрация. Нещо повече, според информация от познати и съседи той и семейството му са в чужбина. Потвърждение на изложеното е отразеното от служителите от кметството в с.Мъглен върху върнатите в цялост призовки на л.12, л.89 от първоинстанционното дело, както и приложените справки за безуспешното му издирване, включително и по повод изпълнение на постановената присъда и определеното по ЧНД №1779/2019 г.на НРС общо наказание. Това означава, че подс. Г. е променил адреса си, без да уведоми както разследващия органи, така и съда. Промяната на адреса следва да се съобщи на надлежните органи, което не е сторено от осъденото лице. Подс. Г. се е отклонил от адреса за призоваване, живял е на друг, без да съобщи на разследващите и съдебните органи. При условията на неизвестност относно местопребиваването на подсъдимия, няма как същият да бъде редовно призован, поради което оплакването, че не бил търсен в с.Мъглен от полицаи(върчването е осъществявано по реда на чл.178, ал.1 от НПК) или

призован на адрес във Федерална Република Германия, е напълно неоснователно. Едва с получено на 13.07.2021г. писмо от ОДМВР-Бургас НРС е бил информиран, че осъдения е бил задържан на 22.06.2021г. в гр.Дюселдорф, ФРГермания. Вярно е, че процедурата по призоваване на осъдения е била нередовна и осъденият не е бил уведомен за процеса пред НРС. Причината за това обаче не е грешка в процесуалните действия на съда, а промяна на адреса на местопребиваване на осъдения без да постави в известност надлежните органи. Подс. Г. сам се е поставил в положение да не може да бъде призован за съдебното разглеждане на делото.

С оглед на тези обстоятелства, следва да се заключи, районният съд не е допуснал нарушение на процесуалните правила, които да са нарушили правото на защита на същия.

В ръкописно съставеното искане за възобновяване оплакванията са маркирани като „незаконосъобразност и има много допуснати съществени процесуални нарушения“, какъвто бланкетен начин на изложението не позволява детайлно обсъждане. Единствените конкретни доводи в подкрепа на оплакванията са, че осъденият не бил призован официално, не е получил призовка, не е търсен от полицейски органи в къщи или по телефона

Липсва изобщо оплакване за явна несправедливост на наказанието(общото наказание, наложено по правилата на чл.23 от НК и без приложението на чл.24 от НК, е най-тежкото в съвкупността – това, определено за престъплението по чл. 343б,ал. 2 от НК), каквото касационно основание се заявява от защитника на искателя едва в пледоарията му пред БАС.

Тук е необходимо да се напомни, че упражняването на правото на осъдения да иска проверка на влязъл в сила съдебен акт е обвързано от закона с определени изисквания относно срока, в който следва да се подаде искането и неговото съдържание. За съдържанието на искането за възобновяване са приложими правилата за касационното производство(чл. 426, във вр. с чл. 351, ал. 1 от НПК). В искането за възобновяване следва да се съдържат достатъчно ясно конкретните съображения на осъдения, обосноваващи претенцията му за наличие на някое от касационните основания. Обхвата на извършваната проверка по реда на Гл.XXXIII от НПК се предопределя от съдържанието на искането за възобновяване и не може да

надхвърля рамките на въведените с него основания и доводи. Действително, по силата на чл. 351, ал. 4 от НПК искането за възобновяване може да бъде допълнено с писмено допълнение до даване ход на делото, което обаче предполага наличие на вече заявени доводи и съображения, които се нуждаят от допълване. Няма пречка по същия ред, но в предвидения от закона срок за подаване на искането, да се въвеждат и касационни основания и доводи, които не са били заявени в искането за възобновяване.

В конкретния случай с искането за възобновяване на осъдения е ангажирано касационното основание по чл. 348, ал. 1, т. 2 от НПК. По делото не е постъпило и писмено допълнение към него в предвидения шестмесечен срок, нито до даване ход на делото, а доводите за незаконосъобразност и допуснато съществено нарушение на нарушение на процесуалните правила в искането са обосновани единствено с непризоваването на осъдения на адреса му в с.Мъглен или във ФРГ. Това предопределя ограничаване на проверката за основателността на искането единствено до заявеното с молбата на подсъдимия касационно основание по чл. 348, ал. 1, т. 2 от НПК, което бе сторено по-горе в изложението, като направените в пренията оплаквания не подлежат на обсъждане.

Нужно е все пак да се отбележи, че осъществената служебна проверка от БАС констатира, че съществени процесуални нарушения от категорията на абсолютните не са налице. Не се установяват и такива, които да са ограничили правото на защита на осъдения, включително и соченото в съдебно заседание пред БАС от настоящия защитник необжалване на присъдата от участвалия пред първата инстанция служебен защитник. Необжалването на първоинстанционната присъда не се явява процесуално бездействие на съда, а на защитника, което е в резултат на професионалната му преценка за разумна полезност за интересите на подсъдимия от евентуалното атакуване на първоинстанционния акт. Обстоятелството, че тази преценка не съвпада понастоящем с мнението на сега осъществяващия функциите на защитник на осъдения не обосновава наличие на допуснато съществено нарушение на процесуалните правила.

При изграждане на фактическите си изводи, НРС се е ползвал от доказателства и доказателствени средства, събрани при точно спазване на нормите на НПК. Противоречия в доказателствения материал липсва.

Относимите към предмета на доказване обстоятелства са установени съобразно процесуалните правила и вътрешното убеждение на НРС е правилно формирано. Събраните доказателства в достатъчен обем подкрепят обвинителната теза, правилно и съобразно закона са били анализирани и е направен несъмнен и категоричен извод относно авторството на извършените престъпления. При установената фактическа обстановка, НРС законосъобразно е заключил от правна страна, че осъденият е осъществил състава на престъпленията по чл.343б, ал.2 от НК, по чл.345, ал.1 от НК и по чл. 343в, ал. 2 от НК, за които е бил обвинен.

Направеното от защитата искане в настоящото производство да бъде възобновено и наказателното производства по ЧНД №1779/2019 г. по описа на НРС е извън предмета на делото и е несъобразено с решение № 113/02.11.2022год. по н.д. №493/2022г. на ВКС, III н.о.

Предвид изложените съображения, апелативният съд прие, че искането на осъдения С. К. Г. за възобновяване по чл. 422, ал. 1, т. 5 от НПК на наказателното производство по НОХД №4/2019г, е неоснователно и следва да се остави без уважение.

Ето защо и на основание чл.426, ал.1, вр. чл.354, ал.1, т.1 от НПК

РЕШИ:

ОСТАВЯ БЕЗ УВАЖЕНИЕ искането на осъдения С. К. Г., ЕГН ***** , за възобновяване на наказателното производство по НОХД №4/2019г. по описа на Районен съд-Несебър.

Решението не подлежи на обжалване и протестиране.

Председател: _____

Членове:

1. _____

2. _____